อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

ซามูไรแค้นแต่น้ำตาซึม

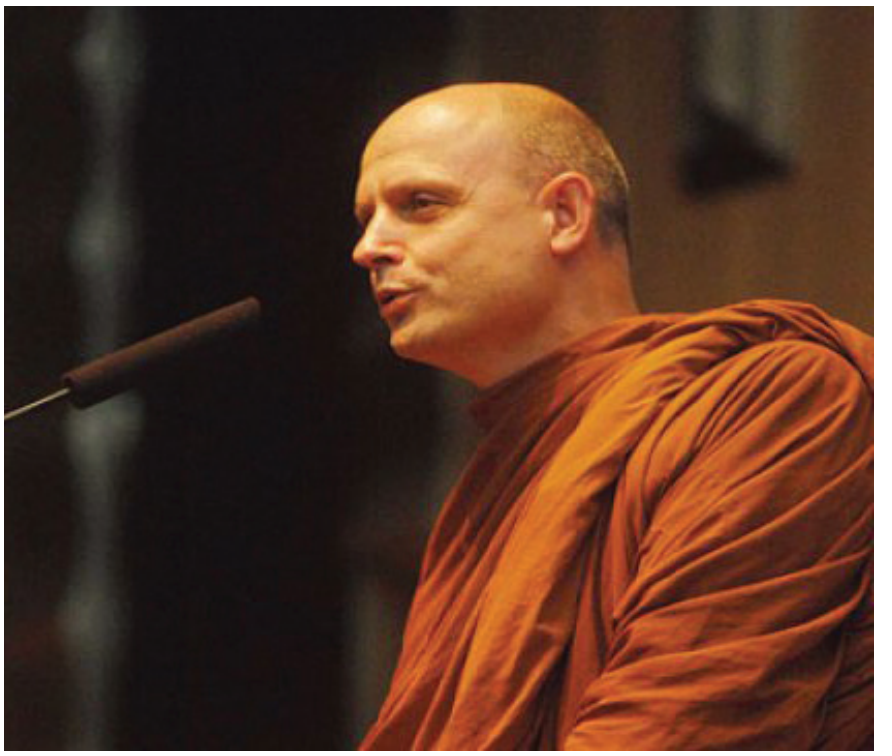

หนังสือชื่อ "เรื่องท่านเล่า" โดย คุณศรีวรา อิสสระ รวบรวมนิทานแฝงธรรมะสนุกๆ ที่ท่านอาจารย์ชยสาโร ซึ่งเดิมชื่อ ฌอม ไมเคิล ชิเวอร์ตัน ใช้ในการแสดงธรรมตลอด 30 ปีที่ผ่านมาขออนุญาตนำนิทานเรื่องหนึ่งมาถ่ายทอดต่อ

นิทานชื่อ *"พระขุดอุโมงค์"* เรื่องมีดังนี้

"...เรื่องต่อไปนี้ท่านอาจารย์เล่าว่าเป็นเรื่องจริงที่เหมือนนิทานมาก เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่นเมื่อประมาณ 250 ปีมาแล้ว เรื่องมีอยู่ว่า

พระธุดงค์องค์หนึ่งอายุสี่สิบกว่าปี ท่านเดินธุดงค์เข้าไปในเขตภูเขาจนถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง พวกชาวบ้านดีใจมากเมื่อเห็นพระ รีบนิมนต์ท่านไปสวดศพที่เพิ่งตกเหวตาย เมื่อเสร็จพิธีจึงพาท่านไปดูที่ที่เกิดอุบัติเหตุ พร้อมกับเล่าให้ท่านฟังว่าเส้นทางนี้เป็นเส้นทางสัญจรระหว่างหมู่บ้านนี้กับอีกหมู่บ้านหนึ่ง เป็นทางที่จำเป็นแต่อันตรายมาก เพราะต้องเดินเลียบเลาะภูเขา เต็มไปด้วยหน้าผาและเหวลึก เวลาฝนตกเส้นทางเล็กๆ นี้จะลื่นมาก เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ มีคนตายอยู่เป็นประจำ

พระท่านฟังแล้วรู้สึกสงสารอยากจะช่วยชาวบ้าน ท่านจึงตัดสินใจยุติการธุดงค์ และปักหลักอยู่ที่หมู่บ้านนี้เพื่อขุดอุโมงค์ให้เป็นเส้นทางใหม่ที่ปลอดภัยสำหรับชาวบ้านและลูกหลานของเขาในอนาคต

ท่านตรวจสภาพภูมิประเทศแล้วเห็นว่าจะต้องขุดอุโมงค์ทะลุภูเขายาวประมาณ 400 เมตร ซึ่งคงจะต้องใช้เวลายาวนานมาก อาจจะเกือบตลอดชีวิตของท่านทีเดียว แต่ท่านมีความตั้งใจเด็ดเดี่ยวที่จะทำโครงการนี้ให้สำเร็จ

เมื่อท่านบอกชาวบ้าน พวกเขากลับสงสัยว่าท่านสติดีหรือวิปลาสกันแน่ มันเป็นภูเขาหินไม่ใช่ภูเขาดิน ท่านจะขุดภูเขาหินระยะทางตั้ง 400 เมตรได้อย่างไร นอกจากชาวบ้านจะไม่ให้กำลังใจและขอบคุณท่านแล้ว เขายังไม่สนับสนุน แถมบางคนยังหัวเราะเยาะท่านอีกด้วย

ไม่ว่าปฏิกิริยาของชาวบ้านจะเป็นอย่างไร ท่านก็ไม่หวั่นไหวเพราะจิตของท่านตั้งมั่นเสียแล้ว ท่านเริ่มลงมือใช้ค้อนตอกตะปูขุดเจาะภูเขา เสียงก๊อก...ก๊อก...ดังอยู่ต่อเนื่องตั้งแต่เช้าจนมืดทุกวัน

แรกๆ ชาวบ้านก็ไม่ค่อยสนใจท่านนัก แต่ท่านก็ไม่ไปไหน ท่านปักหลักทำงานของท่านอย่างไม่ท้อถอย

วันเวลาผ่านไป...หนึ่งปี...สองปี...สามปี...ท่านก็ยังขุดเจาะภูเขาทุกวันไม่มีเว้น คิดเฉลี่ยแล้วท่านเจาะอุโมงค์ได้ประมาณวันละ 4-5 เซนติเมตร หรือปีละ 15 เมตร สามปีที่ผ่านมาท่านเจาะได้สัก 40-45 เมตร ท่านถือการขุดเจาะหินเป็นข้อวัตรปฏิบัติของท่าน

ท่านทำงานง่วนอยู่แต่ในถ้ำวันแล้ววันเล่า

มาถึงบัดนี้ชาวบ้านบางคนรู้สึกละอายใจ พระท่านตั้งใจทำงานหนักเพื่อพวกเขา แล้วเขาจะนิ่งดูดายอยู่ได้อย่างไร จึงเริ่มมีคนทยอยกันมาช่วยท่านเจาะอุโมงค์ แต่ทำกันได้ไม่เท่าไหร่ก็ต้องล่าถอยไป เพราะงานมันหนักเกินกำลัง และเขายังไม่มีศรัทธาแก่กล้าพอ

ในที่สุดก็เหลือแต่ท่านที่ยังคงทำงานอยู่ต่อไปองค์เดียว

ท่านขุดเจาะอุโมงค์ไปเรื่อยๆ ห้าปี... เจ็ดปี... เก้าปี...สิบเปดปี...เสียงก๊อก...ก๊อก...ก๊อก... ยังคงดังอยู่อย่างต่อเนื่อง

เวลานี้ท่านเป็นหลวงพ่อแล้ว สังขารก็เสื่อมถอยลงไปมาก ขาก็ไม่ค่อยดี ตาก็เริ่มฟาง ท่านรู้สึกเหนื่อยง่ายกว่าแต่ก่อน แต่ก็ช่างมันเถอะ จิตใจท่านมุ่งมั่นไม่เปลี่ยนแปลง

กิตติศัพท์เรื่องหลวงพ่อขุดเจาะอุโมงค์เพื่อช่วยชาวบ้านขจรขจายไปถึงเมืองหลวง ทางการจึงส่งช่างมาช่วย เมื่องานขุดอุโมงค์สำเร็จไปกว่า 80 เปอร์เซ็นต์แล้วด้วยฝีมือหลวงพ่อ

อยู่มาวันหนึ่ง ก่อนที่อุโมงค์จะสำเร็จเสร็จสิ้นลง ซามูไรหนุ่มคนหนึ่งเดินทางมาที่หมู่บ้านนี้เพื่อถามหาพระที่กำลังขุดอุโมงค์ เขาต้องการจะดูว่าท่านคือคนที่เขาตามหาอยู่หรือไม่ นานๆ ทีชาวบ้านจะได้พบคนใหญ่คนโตซักครั้ง พวกเขาจึงรีบอาสาพาซามูไรหนุ่มไปที่อุโมงค์และส่งคนเข้าไปตามหลวงพ่อ

เมื่อหลวงพ่อเดินออกมา ท่านทราบทันทีว่าซามูไรคนนี้คือใคร และมาตามหาท่านเพื่ออะไร

ความทรงจำเก่าๆ ไหลรินเข้ามาเป็นระลอกๆ

เมื่อยี่สิบกว่าปีที่แล้ว ก่อนที่ท่านจะบวชเป็นพระ ท่านเคยเป็นคนรับใช้ของเดมิโย หรือขุนนางคนหนึ่ง ท่านได้ลอบเป็นชู้กับเมียน้อยของเจ้านายและถูกจับได้ ท่านจับเชิงเทียนใหญ่ฟาดหัวเจ้านายจนตายก่อนที่ท่านจะพาผู้หญิงหนีออกมา

แม้จะหนีออกมาได้แล้ว จิตใจท่านก็ยังเต็มไปด้วยความหวาดกลัว ท่านรู้สึกว่าท่านได้ทำบาปหนักสาหัสสากรรจ์ ฆ่าผู้มีพระคุณเพียงเพราะฤทธิ์ของกามตัณหา ความรู้สึกผิดกัดกร่อนจิตใจของท่านรวมถึงความหลงรักในตัวผู้หญิงด้วย ท่านไม่ได้มีความสุขกับผู้หญิงคนนั้นอย่างที่เคยฝันไว้ กลับต้องทะเลาะกันอยู่ตลอดเวลา แถมท่านยังต้องกลายเป็นอันธพาลปล้นจี้เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้องด้วย สร้างบาปสร้างกรรมทบทวีคูณ

ท้ายที่สุด ท่านทนไม่ไหว จึงตัดสินใจขอแยกทางกับผู้หญิงที่ท่านเคยหลงรัก แล้วหันหน้าเข้าวัด ท่านยังไม่ได้คิดที่จะบวชหรอก เพียงแต่หวังจะทำบุญเสียบ้างก่อนจะฆ่าตัวตาย

ท่านเจ้าอาวาสรู้ทันความคิดของท่าน จึงแนะนำให้ท่านออกบวชเป็นพระ เป็นการตายไปจากโลกเดิม ถือพรหมจรรย์สร้างคุณงามความดีชำระบาปกรรมที่เคยก่อมา ท่านจึง ออกบวชและรับการอบรมสั่งสอนจากครูบาอาจารย์สักระยะก่อนจะออกธุดงค์

จนมาถึงหมู่บ้าน แห่งนี้แหละที่ท่านคิดตัดสินใจปักหลักอุทิศตนสร้างความดีช่วยเหลือชาวบ้านด้วยการขุดเจาะอุโมงค์ โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนเพียงเพื่อชำระบาปในใจของท่าน แม้งานจะหนักหนาสาหัสเพียงใด ไม่ว่าจะต้องใช้เวลานานเท่าใด ท่านก็จะอดทนต่อสู้จนกว่างานจะสำเร็จหรือท่านจะหมดลมวันเวลานั้นคงจะมาถึงแล้วละกระมัง

หลวงพ่อ "โยมคงเป็นลูกชายของท่านเดมิโยใช่มั้ย"

"อโซ่...ใช่" ซามูไร รับคำห้วนๆ ด้วยท่าทางเย็นชาและสายตาส่งประกายเกลียดชังและสมหวัง เขาไล่ล่าตามหาฆาตกรที่ฆ่าท่านพ่อจนพบแล้ว มันช่างยาวนานกว่ายี่สิบปีทีเดียว และบัดนี้ถึงเวลาที่แค้นของเขาจะได้รับการ

น้ำจิ้มอาหารสมอง :

When you educate a man you educate an individual; when you educate a woman you educate a whole family.

(Charled D. McIver (1860-1906))

นักการศึกษาชาวอเมริกัน

เมื่อคุณให้การศึกษาผู้ชาย
คุณให้การศึกษาแต่ละบุคคล
หากคุณให้การศึกษาผู้หญิง
คุณให้การศึกษาทั้งครอบครัว

เครื่องเคียงอาหารสมอง

1. ไอ้เศรษฐีคนนี้มันคุยว่ามันรวยมาก บ้านใหญ่ขนาดในห้องอาหารนาฬิกาบอกว่าหนึ่งทุ่ม แต่ในครัวเป็นเวลาสามทุ่ม

2. "คุณต้องทำอะไรกับฝาห้องสักหน่อยแล้วละครับ" คนเช่าบ้านบ่นกับเจ้าของ "เสียงจากโทรทัศน์คงดังผ่านฝาเข้ามารบกวนใช่ไหมครับ" เจ้าของถาม "อ๋อ เปล่าครับ ผมได้ดูโทรทัศน์ของเขาด้วย"

3. "เนื้อนี่นุ่มไหม" ลูกค้าถามเจ้าของร้านขายเนื้อ "มันนุ่มและอ่อนโยนเหมือนหัวใจผู้หญิงเลยละครับ" "ถ้าอย่างนั้น ช่วยหยิบไส้กรอกให้ผมแทน"

4. "นมนี่สดไหม" ลูกค้าถาม "สดครับ สดขนาดเมื่อ 3 ชั่วโมงที่แล้วยังเป็นหญ้าอยู่เลย"

5. สองหนุ่มเดินเข้าไปในบาร์และควักเอาแซนด์วิชมานั่งกินกัน คนเสิร์ฟเดินมาบอกว่า "ขอโทษครับ ที่นี่ห้ามกินอาหารที่คุณนำมาจากนอกร้านครับ" "ไม่เป็นไร เดี๋ยวเราจะแลกแซนด์วิชกัน"

6. ร้านขายโลงศพมีการลดราคาโลงเป็นพิเศษตลอดอาทิตย์นี้ "แค่ 10,000 บาท คุณก็สามารถชวนเพื่อนไปด้วยได้อีกหนึ่งคน"

7. นักอ่านเดินเข้าไปถามเจ้าหน้าที่ห้องสมุด "ช่วยบอกผมหน่อยได้ไหมครับว่าส่วนที่เป็น "Self-Help" อยู่ตรงไหน" "ถ้าผมบอกคุณมันก็เท่ากับทำลายวัตถุประสงค์ของการมี Self-Help ซีครับ"

8. "ตอนนี้เธอยอมรับแล้วนะว่าเธออายุ 40 จริง...เพียงแต่ไม่ได้บอกว่า 40 ตั้งแต่เมื่อไหร่" ●